

Leieindtægt, Eieren har af saadanne Etager, og af samme Grund ansaaes det inconsequent at fritage Beboelsesleiligheder i det egentlige Loftstrum, af hvilket Slags Leiligheder der ikke findes saa saavel i indenbyes som udenbyes Qvartererne, hvor man tildeels benytter de fritstaaende Gavle til deri at anbringe Binduer for saadanne Leiligheder, medens det fandtes ubilligt at beskaffe enkelte Værelser i Loftstrømmen, der i Reglen benyttes som Domestikværelser eller Pulterkamre. Den Betænkelse, som en Besætning af navnlig den sidstnævnte Art af Leiligheder tidligere kunde have frembudt, fordi den fornødne Control da alene kunde være ført ved Hjælp af Rode-mesterne og ved disses idelige Omvisning letteligt vilde være bleven illusorisk, antages og nu i det Væsentlige at være fjernet ved de Bygningsinspecteurerne paalagte Pligter, idet de maanedlige Indberetninger, de skulle afgive til Bygningscommissionen, og som deraf skulle meddeles Stadsconducteuren, ville afgive et meget værdifuldt Materiale for Controllen med Hensyn til Arealstakten i Almindelighed og i Særdeleshed for den forommedte Art af Leiligheder i Tagetagerne, saafremt det maatte blive vedtaget at beskaffe disse.

I Henhold hertil indstillede derfor Communalbestyrelsen tillige:

- 1) at de saakaldte Manzardeleger, naar disse findes anbragte over Baaningsbygninger, herefter maatte ansættes til Bygningsafgift ifølge de samme Regler som de saakaldte Fabrikdeleger, uden Hensyn til det Brug, der gjøres af samme, og
- 2) at Beboelsesleiligheder i Loftstrømmen med Binduer i Taget eller Gavlen, naar saadanne Leiligheder ere forsynede med Kjølfener eller Kogeindretning, ligeledes maatte ansættes til Bygningsafgift, dog saaledes, at Arealberegningen ikke tages efter Gulvfladens Indhold alene, men derimod efter Middeltallet af Gulv- og Loftfladens Arealer tilsammentagne.

Indenrigsministeriet har heller ikke kunnet Andet end finde, at der er tilstrækkelig Grund

til at iværksætte de af den hygieiniske Commission og Communalbestyrelsen saaledes foreslaaede Modificationer i Skattelovgivningen. Hvad navnlig den ved Frdn. af 1ste October 1802 § 31 hjemlede Skattebegunstigelse angaaer, da tør det visnok antages, at Lovgiverens Hensigt med dens Indrømmelse ikke er bleven opnaaet, og under denne Forudsætning turde dens Ophævelse saameget mindre frembyde nogen Betænkelse, som det ikke er en særegen Art af Bygninger eller Bygningsdele, men en særegen Anvendelse af disse, for hvilken Skattebegunstigelsen er indrømmet. Dog maa man med Communalbestyrelsen ansee det rettest, at en passende Frist fastsættes for de nuværende Leiligheder af denne Art, for at Forholdet imellem Leier og Eier imidlertid naturligt kan ordne sig.

Hvad dernæst Ophævelsen af den ved Kongelig Resolution af 14de April 1830, bekendtgjort ved Placat af 27de s. M., indrømmede Skattebegunstigelse angaaer, hvis Ophævelse saavel Justitsministeriet som Communalbestyrelsen have anbefalet, skulde ogsaa Indenrigsministeriet formene, at der herfor tale overveieende Grunde.

Den indre Stad er nu saaledes bebygget, at der i alt Fald ikke synes at være Anledning til at opmuntre til en videre Bebyggelse af de enkelte ledige Grunde, der endnu findes, og det tør uden tvivl antages, at den private Speculationsaand uden slige Offere fra Statens og Communens Side vil vise sig virksom. Endelig maa Ministeriet finde det principrigtigt, at de ovenomhandlede Manzardeleger og Loftleiligheder, hvoraf Eieren drage en betydelig Leieindtægt, ansættes til Bygningsafgift, hvorfor de i Henhold til Frdn. af 1ste October 1802 § 29 hidtil have været fritagne. Besætningen af Manzardelegerne er vel af de locale Autoriteter, der have yttret sig i Sagen, foreslaaet gjort afhængig af, at disse Etager findes anbragte over Baaningsbygninger, men til en saadan Begrænsning skønner man ikke, at der er tilstrækkelig Anledning, hvorimod tidligere nævnte Etager efter deres hele Beskaffenhed synes ganske at egne sig til ubetinget at ansættes til den omhandlede Afgift. Naar be-